Lietas arhīva Nr. C-1084-18/12
ECLI:LV:ZRT:2018:0321.C15172317.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2018. gada 21. martā

Zemgales rajona tiesa

tiesnese M. Griķe

rakstveida procesā

vienkāršotās procedūras lietā

sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Julianus Inkasso Latvija" prasībā par naudas piedziņu pret /pers. A/ Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļas kārtībā.

Aprakstošā daļa

Jelgavas tiesā 2017. gada 26. jūnijā ierosināta civillieta prasītājas sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Julianus Inkasso Latvija" (turpmāk SIA "Julianus Inkasso Latvija") maza apmēra prasībā par naudas piedziņu pret atbildētāju /pers. A/ Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļas kārtībā, ar prasības summu 1476,92 euro un prasījumiem piedzīt no atbildētājas prasītājas labā galveno parādu 1136,93 euro, likumiskos nokavējuma procentus 339,99 euro par laika periodu no 2012. gada 30. maija līdz 2017. gada 24. maijam, tiesāšanās izdevumus, līdz prasītājai noteikt tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no galvenā pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Prasības pieteikumā norādīti šādi apstākļi.

2004. gada 5. oktobrī starp atbildētāju un AS "Swedbank" noslēgts līgums par EGO norēķinu kartes izsniegšanu un izmantošanu. Atbildētāja nepapildina savu privāto kontu fiksēto ikmēneša maksājumu, procentu par aizdevuma lietošanu un ar kartes lietošanu saistīto izdevumu samaksai un tādejādi nepilda EGO kartes lietošanas noteikumus. No 2012. gada 30. maija cedents AS "Swedbank" nav aprēķinājis procentus par kredītlīdzekļu izmantošanu, un atbildētāja papildus aizdevumus nevarēja saņemt.

2013. gada 25. jūlijā AS "Swedbank" cedēja prasījuma tiesības, kas izriet no AS "Swedbank" un atbildētājas starpā noslēgtā līguma, prasītājai ar tiesībām prasīt nokavējuma procentus, zaudējumus un citus blakus prasījumus, kas radušies līguma neizpildes rezultātā, paziņojot prasītājai līguma izbeigšanas datumu 30.05.2012.

Prasītāja paziņojusi atbildētājai par noslēgto cesijas līgumu un veikusi visas nepieciešamās pirmstiesas darbības prasījuma, blakus prasījumu un zaudējumu piedziņai no atbildētājas.

Prasītāja prasības iesniegšanas brīdī aprēķina likumiskos nokavējuma procentus, kas ir 6 procenti gadā, t.i. 0,01644% dienā par katru kavēto dienu no līguma izbeigšanas datuma.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1402., 1425., 1587., 1756., 1757., 1763.,1793.,1797.,1798.,1801.,1805., 1934., 1943.pantu, Civilprocesa likuma 1., 8., 41. panta pirmo daļu, 195., 250.^{18} pantu, 250.^{19}, 250.^{20} pantu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} un 250.^{22} panta prasībām atbildētājai uz deklarētās dzīvesvietas adresi nosūtīts prasības pieteikums, paskaidrojuma veidlapa, izskaidrotas tiesības lūgt lietas iztiesāšanu tiesas sēdē un citas Civilprocesa likumā noteiktās tiesības un pienākumi, noteikts termiņš rakstveida paskaidrojuma iesniegšanai. Tiesas sūtījums saņemts atpakaļ tiesā ar pasta komersanta piezīmi, ka beidzies glabāšanas laiks.

Ņemot vērā to, ka atbildētājai adresētā korespondence nosūtīta uz viņas deklarētās dzīvesvietas adresi, kurā viņai ir pienākums būt sasniedzamai (Civilprocesa likuma 56. panta piektā daļa), tiesa secina, ka atbildētājai par lietas izskatīšanu paziņots atbilstoši normatīvo aktu prasībām, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta otro daļu dokumentu nosūtīšana atpakaļ tiesai, neietekmē dokumentu paziņošanas faktu.

Atbildētāja paskaidrojumus lietā nav sniegusi, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otrajai daļai nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Ievērojot to, ka puses nelūdza lietas izskatīšanu tiesas sēdē un tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt sēdē, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmajai daļai, lieta izskatāma rakstveida procesā.

2018. gada 13. februārī lietas izskatīšana 2018. gada 14. februārī noņemta no izskatīšanas, sakarā ar tiesneses attaisnojošu prombūtni. Pusēm ir savlaicīgi paziņots par datumu, kad tiesas sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Motīvu daļa

Novērtējusi prasītājas iesniegtos rakstveida pierādījumus, ņemot vērā, ka atbildētāja pēc būtības nav sniegusi paskaidrojumus, nekādus pierādījumus tiesas vērtēšanai pušu sacīkstē nav nodevusi, tiesa secina, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnīgi, jo pierādīta ar iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem to kopumā (sk. Civilprocesa likuma 8., 9., 10., 92., 96., 97., 104. pantā).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 97. panta pirmajai daļai tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

2004. gada 5. oktobrī AS "Hansabanka" un atbildētāja noslēdza EGO kartes līgumu, klienta Nr. 197909 (turpmāk -līgums Nr. 197909), ar kredīta limitu LVL 300 apmērā, un limitu pirkumiem LVL 1500 dienā un skaidrai naudai LVL 1500, nosakot fiksēto maksājumu LVL 20,16, kuru

atbildētājai bija jāveic katra mēneša 15. datumā (lietas 11. lapa).

Līgumā atbildētāja ar parakstu apliecinājusi, ka ar Vispārējiem darījumu noteikumiem un EGO karšu lietošanas noteikumiem ir iepazinusies un savas saistības apzinās pilnībā.

Pie šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka līgumslēdzējas puses 2004. gada 5. oktobrī noslēgušas EGO kartes jeb aizdevuma līgumu un katra no līgumslēdzējpusēm ir ieguvusi tiesības saskaņā ar Civillikuma 1590. pantu prasīt līguma izpildi.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka aizdevēja savas ar līgumu uzņemtās saistības pildījusi un atbildētāja saņēmusi Ego karti ar kredīta limitu, kā arī viņai tika nodrošināta iespēja lietot piešķirto aizdevumu, t.i. norēķināties ar karti par precēm un pakalpojumiem, izņemt skaidru naudu, ko pierāda kredīta izraksti (lietas 14. – 53. lapa).

No prasības pieteikumam pievienotajiem parādnieces kredīta izrakstiem (lietas 14. - 53. lapa), parādnieces konta pārskata (lietas 71.- 83. lapa), parāda un likumisko nokavējuma procentu aprēķina (lietas 5. lapa), AS "Swedbank" 2017. gada 13. maija izziņas (lietas 70. lapa) redzams, ka atbildētāja kavēja līgumā paredzēto maksājumu izpildi 1819 dienas, neveica kontā iemaksas, proti, saskaņā ar līguma 3. punktu nenodrošināja, lai līgumā noteiktā fiksētā maksājuma summa kopā ar kredīta limita izmantošanas procentiem un maksu par kredīta limita patēriņu (ja tāds ir bijis), kā arī ar kartes lietošanu saistītajām maksām līgumā norādītajā dienā būtu pieejama privātkontā (lietas 12. lapa).

Tiesa atzīst, ka ņemot vērā apstākli, ka atbildētāja nav pildījusi ar līgumu uzņemtās saistības, banka 2012. gada 30. maijā pamatoti vienpusēji atkāpās no līguma, atbilstoši līguma 9. punktam, kas noteic, ka aizdevējam ir tiesības izbeigt līgumu jebkurā laikā, kā arī apturēt kartes darbību, neziņojot par to kartes lietotājam, ja kartes lietotājs vai klients nepilda līguma noteikumus vai radušās pamatotas aizdomas, ka tie netiks pildīti (lietas 12. lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1589. pantu vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

AS "Swedbank" 2017. gada 13. maija izziņa apliecina, ka 2012. gada 30. maijā banka, saskaņā ar 2004. gada 5. oktobra EGO kartes līgumu Nr. 04-065930-EG, vienpusēji atkāpās no tā (lietas 54. lapa).

Cesijas līgums un tā pielikums (lietas 85., 55. lapa) pierāda, ka galvenā parāda summa uz 2012. gada 30. maiju ir 1141,20 euro, ko AS "Swedbank" cedējusi SIA "Julianus Inkasso Latvija", ar tiesībām prasīt procentus un citus blakus prasījumus.

Cesijas līgums un pilnvara (lietas 85., 86. lapa), kopā ar rakstveida pierādījumiem noteikti pierāda prasītājas prasījuma tiesības, atbilstoši Civillikuma 1483. panta 4. punktam.

Cesija dod tiesības prasīt parādu un likumiskos nokavējuma procentus, atbilstoši pielīgtajam, cesijas formai un tās sekām, atbilstoši Civillikuma 1801.–1810. pantam.

Kā norādīts Augstākās tiesas Senāta 2010. gada 21. aprīļa spriedumā (lieta Nr. SKC 100/2010), ja, izskatot lietu pēc būtības, tiesa konstatē, ka ir iestājies civiltiesību normās noteiktais noilgums, tad tai jāpārbauda vienīgi jautājumus par noilguma apturēšanu vai pārtraukšanu, bet nav jāskaidro faktiskie apstākļi un jāvērtē pierādījumi, jo noilgums ir patstāvīgs pamats prasības noraidīšanai.

Ar 2010. gada 1. janvārī spēkā stājušos Komerclikuma D daļas 406.pantu tika noteikts, ka no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš. Ņemot vērā, ka Komerclikuma noteikumi attiecībā uz komercdarījumiem kā *lex specialis* attiecināmi pret Civillikumā vispārīgi noteikto 10 gadu noilguma termiņu, tad komercdarījumiem piemērojami Komerclikuma noteikumi. Komerclikuma pārejas noteikumu 16. punkts nosaka, ka ja šā likuma D daļas spēkā stāšanās dienā Civillikumā vai citā likumā noteiktais noilguma termiņš nav notecējis, bet šā likuma D daļa nosaka īsāku noilguma termiņu, piemērojams šā likuma D daļā noteiktais noilguma termiņš, kurš skaitāms no 2010. gada 1. janvāra. Ja pēc šāda aprēķina noilguma termiņš iznāk garāks par līdzšinējo noilguma termiņu, noilguma termiņā izbeidzas tajā dienā, kad tas būtu notecējis saskaņā ar Civillikumu vai citu normatīvo aktu.

Paziņojums atbildētājai par prasījuma tiesību cesiju nosūtīts 2013. gada 19. septembrī un atkārtoti 2014. gada 2. decembrī (lietas lapa 56, 63), vienlaikus nosūtot parādniecei paziņojumu par parādsaistībām, aicinot nokārtot parādsaistības un brīdinot par parāda piedziņu (lietas 57, 58.-62., 65.-69. lapa).

No minētā secināms, ka noilgums prasībai nav iestājies.

Civillikuma 1753. pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Civillikuma 1756. pants noteic pienākumu maksāt procentus pamatojoties uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma

1757. pants noteic, ka nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti (1765.p.).

Prasītāja aprēķinājusi likumiskos procentus 6 procentu apmērā no nesamaksātās summas 1136,93 euro par laika periodu no 2012. gada 30. maija, kad banka vienpusēji atkāpās no līguma līdz 2017. gada 24. maijam, t.i., prasības sagatavošanas dienai, kas ir 339,99 euro par 1819 kavētajām dienām (lietas 5. lapa).

Tiesa prasītājas likumisko procentu aprēķinu atzīst par pamatotu, aprobežot šo tiesību nav pamata, jo iestājas ar Civillikuma 1756. pantu noteikts pienākums maksāt procentus uz likuma pamata, kas atbilstoši Civillikuma 1757., 1759., 1760., 1762., 1765. pantam ir seši procenti no simta gadā.

Saskaņā ar Augstākās tiesas atziņām, patērētājs, iesaistoties līgumattiecībās ar komersantu, ir īpašā statusā, jo vērtējams kā vājāks darījuma partneris un ir līdz ar to neaizsargātāks, tāpēc likumdevējs ir normatīvi stiprinājis tā pozīciju. Tiesām, vērtējot pret patērētājiem celtās prasības par līgumsoda piedziņu, ir jāņem vērā šis vienas puses īpašais statuss un tiesību aktos attiecībā uz tām ietvertais tiesību aizsardzības regulējums. [..], izskatot strīdu, pušu tiesisko attiecību pārbaude Patērētāju tiesību aizsardzības likuma kontekstā tiesai jāveic pēc savas ierosmes neatkarīgi no tā, vai strīdā patērētājs uz šādiem apsvērumiem norāda vai nenorāda. (sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017. gada 31. janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-99/2017, 5.1 punktu).

Tiesai nav šaubu, ka līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām un nav pretrunā Patērētāju tiesību aizsardzības likumam, nav apstrīdēts, līdz ar to ir saistošs līgumslēdzējpusēm.

Aizsargājot atbildētājas kā patērētājas tiesības, tiesa neatrod pamatu atzīt EGO kartes līguma noteikumus par netaisnīgiem. Rīcībspējīga persona, labprātīgi vienojoties, apzinoties tiesiskās sekas attiecībā uz līguma nosacījumiem, maksājumu apmēru, atzinusi tos par samērīgiem.

Tiesa atzīst, ka nav nekāda pamata uzskatīt, ka būtu pārkāptas labticīguma prasības līguma noslēgšanā. Līguma 9. punktā aizņēmējai pielīgtas tiesības rakstiski pieprasīt līguma izbeigšanu jebkurā laikā, ievērojot līguma noteikumus (lietas 12. lapa). Nav nekāda pamata uzskatīt, ka šī tiesība īstenota.

Atzīt līgumu par netaisnīgu vai nesamērīgu nav pamata.

Civillikuma 1402. pants nosaka, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1511. pants nosaka, ka līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Līgums šaurākā, šeit pieņemamā nozīmē ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (1401. pants).

Civillikuma 1934. pants nosaka, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu

atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Civillikuma 1943. pants nosaka, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Atbilstoši Civillikuma 1652. pantam, parādnieka nokavējums (saistības izpildīšanas prettiesīgs novilcinājums) ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas ar līgumu nolikts izpildīšanai.

Civillikuma 1425. pants nosaka, ka katra saistība jāizpilda pilnā apmērā, un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu, pat arī tad, ja tās priekšmets ir dalāms. Līguma tiesiskums nav apstrīdēts un tas kā tiesīgi noslēgts ir izpildāms.

Civillikuma 1587.pantā noteikts, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.[1] panta ceturtās daļas 1. punktu par būtisku līguma pārkāpumu no patērētāja puses uzskatāma kredīta atmaksas vai procentu samaksas maksājumu kavēšana ilgāk kā par 60 dienām vai biežāk kā trīs reizes gada laikā, katru reizi ilgāk par 30 dienām.

Tiesa konstatē parādnieces nokavējumu atbilstoši Civillikuma 1651. pantam.

Nekādi iebildumi par saistībām vai aprēķinu nav celti ne prasītājai, ne tiesai, apšaubīt to nav pamata.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka ir pamats piedzīt no atbildētājas parādu – prasības summu un likumiskos procentus 1476,92 euro apmērā.

Prasītāja lūgusi tai noteikt tiesības par līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no galvenā parāda.

Tiesa atzīst par pamatotu prasītājas lūgumu, jo to paredz Civilprocesa likuma 195. pants, kā arī likumisko procentu maksāšanas pienākumu un to apmēru nosaka Civillikuma 1756., 1759. un 1765. pants.

No Tiesu informācijas sistēmā reģistrētajiem datiem redzams, ka ar Jelgavas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas tiesnese s 2014. gada 29. janvāra lēmumu SIA "Julianus Inkasso Latvija" pieteikums par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā pret /pers. A/ atstāts bez izskatīšanas, jo brīdinājuma izsniegšana parādniecei nebija iespējama, tādējādi, prasītājas samaksātā valsts nodeva Jelgavas tiesas Zemesgrāmatu nodaļai par pieteikumu par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā 26,35 euro apmērā, saskaņā ar Civilprocesa likuma 406.[6] panta trešo daļu ieskaitāma valsts nodevas summā, ceļot prasību tiesā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, prasītājas labā no atbildētājas jāpiedzen tiesas izdevumi, kas pierādīti ar maksājuma dokumentiem – valsts nodeva 210,4 euro (26,35 euro valsts nodeva Jelgavas tiesas Zemesgrāmatas nodaļai + 184,05 euro valsts nodeva ceļot prasību tiesā) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumu 3,30 euro, tātad kopā 213,7 euro.

Lietā faktiski taisītie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 2,17 euro (lietas 2. lapa), tātad starpība ar prasītājas samaksātajiem ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem (sk. Civilprocesa likuma 33., 39. panta pirmās daļas 5. punktu) ir 3,30 – 2,17 = 1,13 euro.

Tiesa vērtē, Civillikuma 1., 2., 3., 4., 5. panta principiem atbilstoši, ka tiesiskās paļāvības princips, tiesiskās noteiktības princips, kā arī taisnīguma princips norāda uz to, ka atbildētājai būtu jāatlīdzina visu prasītājas samaksāto summu, sekojošu apsvērumu dēļ.

Ceļot prasību, prasītāja samaksājusi Latvijas Republikas Tiesu administrācijas noteikto ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu apmēru 3,30 euro. Prasītāja pārmaksājusi kā izdevumus summu 1,13 euro, kuras atlīdzināšanu likums neparedz (sk. Civilprocesa likuma 37., 41. pantā). Taisnīguma prasības norāda uz to, ka, neapšaubāmi ar šo tiesvedību saistīti prasītājas mantas kā naudas līdzekļu pametums 1,13 euro apmērā. Tādēļ tiesa ar šo spriedumu, piemērojot principu, ka atbildētājai ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, atbilstoši Civillikuma 1587. panta noteikumiem, noteic pienākumu tos samaksāt prasītājai. Pretējā gadījumā, prasītājai ar šo tiesvedību tiktu nepamatoti radīti zaudējumi. Tā kā tie ir cēloniskā sakarā ar šo tiesvedību, pierādīts atbildētājas pienākums veikt norēķinu ar prasītāju, apmierinot prasību pilnīgi, citādu nolēmumu par to taisīt nav pamata.

Tiesa atbildētājai nosaka 10 dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, vērtējot prasības summu, tiesas izdevumus, samērojot to ar minimālo darba algu un iztikas minimumu personai Latvijas Republikā kā vispārzināmu faktu (sk. Civilprocesa likuma 96. panta pirmo daļu), lai personai netiktu liegti iztikas līdzekļi.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civillikuma 1., 2., 3., 4., 5., 1431., 1589., 1590., 1591., 1587., 1934., 1943., 1753., 1756., 1765., 1757., 1946. pantu, Civilprocesa likuma 8., 97., 193. un 250.[25] pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt pilnīgi sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Julianus Inkasso Latvija" prasību pret /pers. A/ par naudas piedziņu Civilprocesa likuma 30.[3] nodaļas kārtībā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Julianus Inkasso Latvija", reģistrācijas Nr. 40003717522, 2004. gada 5. oktobra noslēgtā EGO kartes līguma, klienta Nr. 197909 saistību izpildei, prasības summu 1476,92 euro (viens tūkstotis četri simti septiņdesmit seši eiro 92 centi), kas sastāv no galvenā parāda 1136,93 euro (viens tūkstotis viens simts trīsdesmit seši eiro 93 centi) un likumiskiem nokavējuma procentiem 339,99 euro (trīs simti trīsdesmit deviņi euro 99 centi) apmērā par laika periodu no 2012. gada 30. maija līdz 2017. gada 24. maijam un tiesas izdevumus 213,7 euro (divi simti trīspadsmit eiro 7 centi), tos ieskaitot kontā Nr. LV61HABA0551008868793, AS "Swedbank".

Noteikt /Pers.A/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās un pienākumu šajā termiņā nekavējoties iesniegt Zemgales rajona tiesā (Dambja ielā 12, Jelgava, LV-3001 vai sūtot uz elektronisko pasta adresi zemgale@tiesas.lv) pierādījumus par tā izpildi, izskaidrojot iespējamās procesuālās sekas, ja tas netiek izdarīts, tiek izdots izpildu raksts un nodots izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam. No tā iestājas pienākums apmaksāt ar sprieduma izpildi saistītos izdevumus.

Noteikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Julianus Inkasso Latvija", reģistrācijas Nr.40003717522, tiesības saņemt likumiskos 6% gadā līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no 2018. gada 21. marta, kad taisīts spriedums, Zemgales apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā, ja pastāv Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktie apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamati.

Tiesnese M. Griķe